

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Side er givet om at medvirke til Lovforslagets Gennemførelse snarest muligt.

Jeg skal svare paa nogle enkelte Spørgsmaal og Henstillinger, der er rettet til mig, men ellers er jeg naturligvis rede til at forhandle med det Udvalg, jeg forstaaer skal nedsættes, for at man kan naa til det bedste mulige Resultat.

Det ærede Medlem Hr. Marinus Sørensen havde den Opfattelse, at Lovforslaget vilde blive modtaget saa velvilligt ude i Landet, at de 15 Mill. Kr. vilde være for lidt, og det ærede Medlem spurgte, om der ikke var Mulighed for, at der i saa Fald blev stillet et større Beløb til Raadighed. Det maa man naturligvis til den Tid tage Stilling til; hvis en Sag har Succes, plejer det ikke at være saa afgørende, om man holder sig inden for det Beløb, der forud er fastsat, men paa nærværende Tidspunkt kan jeg ikke give noget Tilsagn i saa Henseende.

Dernæst henstillede det ærede Medlem, at Administrationen ikke bandt de enkelte Landmænd til alt for ensartede Tegninger og Planer for Bygninger. Heri er jeg enig med det ærede Medlem; det skal man ikke, navnlig ikke, hvor der er Tale om Istandsættelser, Nybygninger o. lign. Der kan derimod være Grund til at søge Vejledning, og det er der ogsaa fra anden Side opfordret til, hvor der er Tale om Nybygninger, i det hele taget Arbejder af mere omfattende Karakter.

Det ærede Medlem Hr. Øllgaard spurgte, om det ikke var muligt at faa dansk Træ med ind under Ordningen. Naar dansk Træ ikke er medtaget, er det ikke, fordi vi ikke vil animere til Brug af dansk Træ i Modsetning til udenlandsk Træ, men fordi man i Øjeblikket og i det hele taget er betænkelig ved at bruge dansk Træ, da der er en forfærdelig Mangel derpaa, og ved at give Tilskud til Udgifterne til Indkøb af Cement og andet dansk Materiale animerer man til at bruge det i Stedet for Træ. Dette er Grunden til, at man har udeladt Træ, men naturligvis er jeg villig til med det kommende Udvalg at drøfte, om det gaar an at tage dansk Træ med.

Endvidere henstillede det ærede Medlem at udvide Bestemmelsen i § 3 om at give Laan til Ombygning. Det vil jeg gerne advare imod; det, det i Øjeblikket gælder om, i alt Fald for mig, er at give Tilskud til de paagældende og kun yde Laan i enkelte Tilfælde, hvor Arbejdet ellers ikke kan komme i Gang. Naar man placerer Laanene, som man her gør, synes jeg ikke, det maa være almindeligt Reparations- og Ved-

ligeholdelsesarbejde, som kan komme i Betragtning, det maa være Arbejde af noget større Betydning, ellers bliver det let Laan, som ligger meget langt ude, saaledes at der ikke er nogen særlig Dækning derfor.

Det ærede Medlem henstillede ogsaa til mig, om man ikke kunde dispensere fra Bestemmelsen om Laanets Højde i visse Tilfælde, og i saa Henseende burde man ogsaa tage Konsekvensen og forhøje Beløbet paa de 5 000 Kr., der i § 2 er fastsat som Maksimum for Tilskud. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at det var min Mening, at man ikke skulde dispensere ret ofte med Hensyn til Laanets Højde, at det tværtimod kun skulde være i ganske særlige Tilfælde, og jeg er ogsaa meget betænkelig ved at forhøje Beløbet paa de 5 000 Kr., fordi jeg mener, at man skal holde sig derved for dog ikke at komme ud paa alt for store Beløb til de enkelte Landmænd. Derimod kan jeg ikke have noget imod, at man sletter Ordet „Landbruger“ i § 8, saaledes som det ærede Medlem ønsker.

Det ærede Medlem Hr. Schultz Petersen vilde have, at ogsaa Arkitekthonorar i visse Tilfælde kunde medtages som tilskudsberettiget. Jeg synes, at naar man giver et saa stort Tilskud, som her er Tale om, bør man ikke medtage Arkitekthonorarer. Jeg er noget bange for, at det vilde blive misbrugt. Det er ikke, fordi jeg ikke mener, at man i visse Tilfælde, ved Nybygninger o. s. v., naar man skønner det ønskeligt, skal anvende Arkitekt, men jeg tror, det er fuldt forsvarligt at sige, at i saa Fald maa man selv betale det. Man maa hellere holde sig til det, som er det afgørende, nemlig Tilskuddet til Arbejdet og Anskaffelsen af Materialer. Det kan ikke misbruges, saaledes som Tilskud til Arkitekthonorarer, Tegninger o. lign. let kan.

Til det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen vil jeg sige, at jeg er villig til at forhandle i Udvalget om den Ændring, det ærede Medlem antydede i Grænsetilfældene med Hensyn til de 25 pCt.s Laan i Forhold til de 15 pCt.s, der er fastsat for dem, som har over 5 000 Kr. i Ejendomsskyldværdi.

Det ærede Medlem var dernæst inde paa den Grænse paa 110 pCt., der er sat for Placering af Laan, og mente, at man i ikke saa mange Tilfælde burde dispensere herfra. Det er jeg ogsaa meget betænkelig ved, og jeg synes, at der maa være Mulighed for at hjælpe disse Folk alligevel. Jeg kan nemlig ikke tro andet, end at Kreditorer, som ligger i Nærheden af de 110 pCt., i høj Grad er interesserede i saadanne Istandsættelser af Bygninger, som der her gives Mulighed for,